

TRIUMF KUSOCIŃSKIEGO NAD KOSCAKIEM

Polonia--Ł. K. S. 1:0. Czarni--Warszawianka 1:1. Przegrana braci Stolarow w doub

KUSOCIŃSKI, którego świetnym zwycięstwem nad Kosciakiem piszemy obok.

Trzy występy słynnego długodystansowca czeskosłowackiego Kosciaka w Polsce elektryzowały nasz świat sportowy w sposób przypominający zeszlitoroczne starty Nurmego.

Po słynnym pojedynku Czecha z Petkiewiczem w Poznaniu, w czwartek walka przeniosła się do Królewskiej Huty, gdzie kolega klubowy Petkiewicza — Kusociński udowodnił również swą bezapelacyjną przewagę nad gościem.

Dziś oczy sportowców zwracają się w stronę Warszawy, gdzie w niedzielę na stadionie AZS-u rozegra się na dystansie 3,000 mtr. trzeci akt startów Kosciaka w Polsce: trójmecz — Kosciak — Petkiewicz — Kusociński.

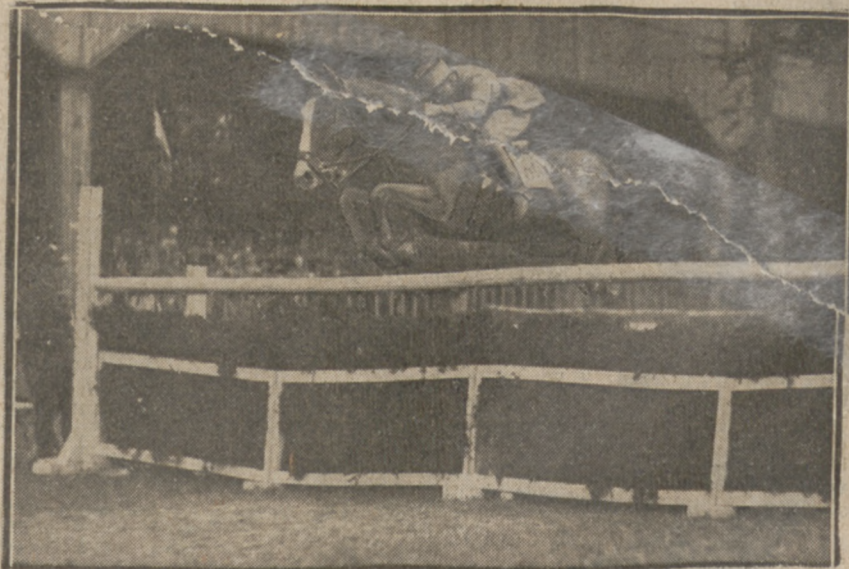
Sądząc z rezultatów poznańskie-

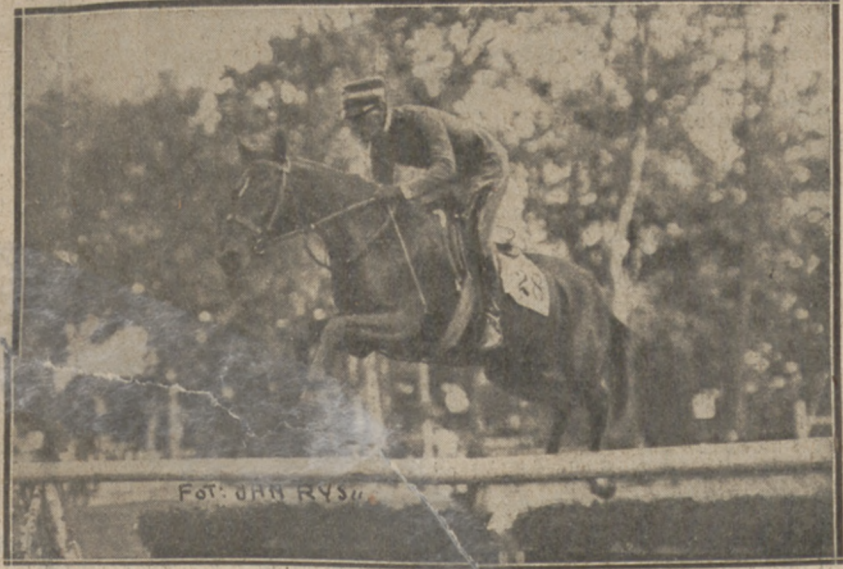
POR. STARNAWSKI będzie miał do dyspozycji trzy konie: Nawrota, Pikusia i Pagazo

POR. KORYTKOWSKI weźmie udział w konkursach tegorocznych na znanym już walachu Ostrym.

STARZY ZNAJOMI STADJONU W ŁAZIENKACH KRÓLEWSKICH
POR. CLAVE (FRANCJA)

RTM. LOMBARDO (ITALIA)

POR. ROJEWICZ obok dwu dawnych koni: The Ho Blac Boy dosiadać będzie w r. b. nież Onyza

go i królewsko-huckiego należy wnioskować, że ciężar walki przeniesie się z osoby Kosciaka na Kusocińskiego, którego świetna forma zdaje się bardzo poważnie zagrażać Petkiewiczowi.

Sensacją i głównym punktem międzynarodowych zawodów w Królewskiej Hucie, sensacją, która na stadionie reprezentacyjnym zgromadziła w czwartek 3,000 widzów, był pojedynek Kusocińskiego z Kosciakiem. Zwłaszcza, że odpady emocje spotkania Petkiewicza z długodystansowcem niemieckim, gdyż związek niemiecki nie przysłał zastępcy na miejsce niedysponowanego Kohna.

Sensacją przekroczyła zakreślone przewidywaniami granice. Przedewszystkiem bowiem do pojedynku Kusociński — Kosciak wchodziła się trzecia osoba — Kaput, młody zawodnik górnośląski, biegający dopiero rok. Odegrał on w biegu taką rolę, że gdyby nie brak rutyny, może nawet pokonałby Kosciaka.

Na mistrzostwa pięciarskie Europy wyjechać mają pięciarscy polscy niedzielę o godz. 10 wieczorem. Niestety, niepewny jest udział Górno i Forlańskiego. Górny był przez parę dni chory i w czwartek wyszedł dopiero ze szpitala, a w piątek rozpoczął treningi. Forlański nie może uzyskać z biura w Bydgoszczy urlopu.

Mecze Ligi śląskiej. L. F. C. — Pogoń 4:0. Pogoń miała przewagę, ale przegrała wskutek braku strzelców. Naprzód — Amatorski 2:2. 6000 widzów. Naprzód miał przynajmniej przewagę; cała drużyna przebywała na polu karne przeciwnika, a jedną bramkę strzelił obrońca. Śląsk — Hakoah 4:2. B. B. S. V. — 06 Katowice 3:4. Dąb — 07 Siemianowice 3:3.

Kosciak bowiem — powiedzmy to od razu — był zupełnie słaby. Przez pierwsze sześć okrążeń jeszcze deptał po piętach Polakowi. Zanosilo się nawet na sensacyjny pojedynek. Siły Czechosłowaka jednak przedko się wyczerpały i w drugiej połowie dystansu Kusociński biegił zupełnie sam.

Jak powiedział Czech w rozmowie z korespondentem „Przeglądu Sportowego” — odbił się na nim dopiero teraz brak należytego tre-

ningu, pozatem na szóstym okrążeniu, dostał klucza w boku, co uniemożliwiło mu wytrzymanie tempa.

O tem, że Czech szykował się poważnie do walki, świadczy jego słowa skierowane do przedstawiciela naszego pisma przed meczem:

— Czuję się dobrze. Zamierzam podczas dzisiejszego biegu pobić dwa rekordy Czechosłowacji: na 3,000 m. i 5,000 m.

Wyniku tego słynny biegacz brneński nie uzyskał. Zabrakło mu 28 sek na dystansie 3,000 m. i aż 47 sek. na 5,000 mtr.

Kusociński wszystkim zaimponował. Nie wypełnił dotychczas obietnicy, że pobije rekord Polki, biegi jednak bez stopera, przez co nie orientował się w czasie okrążeń. Bieg wygrał zupełnie lekko i osiągnął doskonały czas 15:30,9, wykazując świetną formę.

Na starcie biegu 5000 mtr. stanęło sześciu zawodników: Kusociński, Kosciak, Kaput, Hartik, Majer, Rakoczy.

Prowadzenie obejmuje Kusociński i nadaje biegowi ostre tempo. Tuż za Polakiem biegnie Kosciak. Kolejność następujących: Rakoczy, Majer, Hartik i Kaput.

Pod koniec pierwszego okrążenia Kaput wychodzi na czoło i prowadzi całą rundę. Atak Kusocińskiego sypcha go jednak na trzecie miejsce.

Trójka: Kusociński, Kosciak, Kaput powoli odrywa się od pozostałych. Na czwartym okrążeniu dzie-

DRUŻYNA SZPADOWA POLSKI, która uzyskała na mistrzostwach Europy zaszczytne czwarte miejsce. Od lewej: por. Laskowski, kpt. Segda, por. Zabielski i kpt. Szempliński.

Sukces szpadzistów na mistrzostwach Europy w Liege

Pierwszy start polskiej drużyny szpadowej na mistrzostwach Europy przyniósł nam duży sukces w postaci czwartego miejsca.

Jak doniosły depesze z Leodjum (Belgia), Polacy walczyli pierwszego dnia z Anglikami oraz Holendrami, wygrywając obydwie mecze 10:6.

W drugim dniu mieliśmy za przeciwników Francuzów oraz Włochów i ulegliśmy 5½ : 10½

wzgl. 5:11.

Pierwsze miejsce w turnieju przypadło nieoczekiwanie Belgii przed Italią i Francją. Czwarte zajęła Polska, reprezentowana dzielnie przez: por. Laskowskiego, kpt. Segdę, kpt. Szemplińskiego i por. Zabielskiego.

Dziś w piątek zaczynają się walki drużynowe na szable, w których szermierze nasi powinni zająć niemniej zaszczytne miejsce.

POR. KULESZA był w r. ub. jedynym Polakiem, któremu udało się zająć pierwsze miejsce przed gośćmi zagranicznymi. Startować będzie na Vermeille, Olafie i Oskuszu.

Borotra i Glasser przyjeżdżają definitywnie do Polski w końcu czerwca. Glasser jest doskonałym doublistą i stałym partnerem Borotry w grach na kortach krytych.

Kolarskie mistrzostwa Warszawy rozegrane zostaną w niedzielę dnia 1 czerwca na torze Dynasów. W programie przewidywane są biegi dla sprinterów na przestrzeni 1000 mtr. i dla długodystansowców na przestrzeni 50 km. z 10-ma finiszami. W biegach tych startować będą najlepsi zawodnicy klubów warszawskich: W. Rado, A. Kendzia, A. Pus, „Stef”, E. Michalak, M. Panak z Legji i Z. Janociński, J. Oksitycz, C. Łączyński, K. Włodarczyk, C. Bryszke, S. Popończyk, H. Skrzypkowski, A. Grygorowicz, b-cia Karle i inni z W. T. C.

POR. SZOSLAND startuje na trzech koniach: Matadorze, Alim i Łaskawym Panie.

POR. GZOWSKI startować będzie również tylko na jednym koniu nowicjuszu Anthel.

Wiktor Olecki i Czesław Bryszke

zwycięzca i rewelacja wyścigu szosowego „Expressu Porannego”, mówią o swej karierze sportowej i wrażeniach z biegu

CZESŁAW BRYSZKE
nowy as W. T. C., o którym pismy obok.

dla mnie jak pomyślny, jak poprzedni. 12 km i kilka innych defektów, był powodem, że nie zająłem lepszego miejsca, niż 7-me, mimo iż ostatni etap wygrałem, przychodząc jako pierwszy na Dynasy.

— Rok bieżący — zaczyna się rekordowo... pod względem gum. Cztery pierwsze starty przyniosły mi w rezultacie... 7-kich. Dopiero bieg niedzielny, przeded solidnie, bez jakichkolwiek defektów.

— Do biegu przygotowałem się oddawna. Zwłaszcza w ostatnim tygodniu przed 25 maja trenowałem bardzo solidnie. Na treningach osiągałem czasy 3 godz. 20 m. i t. p. Spodziewałem się więc zająć miejsce w pierwszej trójce.

Zaznaczam, że treningi przeprowadzam bardzo pilnie, a czynię to poniekąd z konieczności.

— Pracuję bowiem w Państwowej Wytwórni Uzbrojenia w Radomiu, w charakterze urzędnika, a mając rodzinę w Warszawie, co tydzień przyjeżdżam do niej w odwiedziny i to stale na rowerze.

— 104 km. w jedną stronę i 104 w drugą — to zawsze coś znaczy. W ciągu bieżącego sezonu trasę tę przejechałem już 10-krotnie, godnie rywalizując z autobusami, kursującymi między Warszawą a Radomiem. Normalnie przestrzeń tę pokrywam poniżej 3 i pół godziny.

— O samym biegu wiele powiedzieć się nie da. Będąc w czołowej grupie, od Jabłonny przez cały prawie czas prowadziłem, bacznie zwracając uwagę, by mi nikt nie uciekł.

W najbliższą niedzielę startuję na Śląsku w Zorach, dokąd wraz z klubowym kolegą Malczewskim udaję się także na rowerze. Konkurencja będzie tam silna.

— W najbliższym czasie wyjadę

na najprawdopodobniej zagranicę, z ramienia fabryki. Postaram się skorzystać z okazji, by zmierzyć swe siły z szosowcami innych krajów.

Życząc zwycięży biegu „Expressu” powodzenia w jego zamiarach, żegnam upojonego swym triumfem Oleckiego.

— Czesław Bryszke jest istną rewelacją inauguracji polskiego sezonu kolarskiego. Przed startem, nikt nie przypuszczał, jaką niespodziankę zgłotować może ten niski, szczupły brunecik, o dziecięcym prawie wyrazie twarzy. Nawet sam Bryszke przed biegiem nie wierzył w możliwości sukcesu. A jednak w imprezie tak poważnej jak 105 km. bieg „Expressu Porannego” Bryszke zdobył trzecie miejsce, ostrzegając dotychczasowych asów że no-

wy kokurent przybył.

Żywo i barwnie opowiada kolarz W. T. C. o swych tarapatach w biegu. Gdy wspomina o rezultacie, oczy promieniają radością ponad zapadłymi policzkami.

— Liczę sobie obecnie lat 20. Sportem kolarskim zajmuję się stosunkowo niedawno, bo zaledwie od dwu lat.

— Już pierwszy mój start przyniósł mi sukces, albowiem „pierwszy krok Stadionu”, zakończył się moim zwycięstwem. Startowałem wówczas jako niestowarzyszony.

— W kilka dni później, próbowałem szczęścia w biegu naprzelaj w Cytadeli na przestrzeni 25 km. Bieg ten jakkolwiek mocno obsadzony przyniósł mi poważny sukces: zająłem piąte miejsce za Głowackim, Korsakiem, Oczachowskim i Stefańskim, z którym przed

metą stoczyłem zaciętą walkę zakończoną moim upadkiem i rozbiłem się. W pobitem pola miałem wtedy Wisznickiego, Michałaka braci Karle i wielu innych.

— Udział w biegu „Expressu Porannego”, nie jest dla mnie nowością; już bowiem w r. 1928-ym startowałem do biegu ulicznego (wygranego przez Nowińskiego), kiedy to mimo defektów i wysypiek zająłem piąte miejsce.

— Na tem zakończyłem swą jazdę szosową. Za poradą znajomych postanowiłem szukać szczęścia na torze. Wstąpiłem do W. T. C. Początkowo brałem udział w biegach sprinterskich i — już w roku 1929 — w biegu eliminacyjnym zwyciężyłem Podgórskiego.

— Stawałem w tymże sezonie do kilku biegów amerykańskich. W jednym z nich na przestrzeni 25 km. tworząc z Obojskim parę, zajęliśmy za Barzyckim i Kendzią, drugie miejsce. Włodarczyk i Dolej, znaleźli się za nami. Ci jednak niedługo potem zrewanżowali mi się w innym biegu amerykańskim (30 km), zajmując pierwsze miejsce. W ogólnej klasyfikacji długodystansowców zająłem w r. ubiegłym czwarte miejsce.

— W roku bieżącym projektuję ustanowić jednogodzinny rekord Polski na torze. Z tego też powodu, postanowiłem stanąć do wyścigów szosowych, by zdobyć więcej wytrwałości i hartu do walki. Pierwszy raz stawałem do Otwarcia sezonu W. T. C. — 50 km. Zupełnie nieprzygotowany, zupełnie naczczono zjawilem się na starcie. To zdecydowało o porażce na ostatnich 8-miu kilometrach.

— Do wyścigu niedzielnego stanąłem też nie najlepiej przygotowany. Jeden trening odbyłem z Gronczewskim, który przepowiadał mi, że... coś zrobić mi się uda.

JÓZEF FOLAND
zwycięzca ulicznego biegu „Expressu Porannego”.

— Wielki tylko kłopot miałem z rowerem. Moje warunki materialne (jestem z zawodu szoferem) nie pozwalają na kupno dobrego roweru, tak iż jechałem na niemieckim rowerze, pozbawionym wszelkiej opieki. Raz jeden otrzymałem od kolegów dwie porażki, a gdy później paliło mnie pragnienie, wypilem... zsiadłego mleka używanego mi przez jakiegoś właściciela.

— Jechałem bez żadnego planu. Pozaikowo w tyle, dochodząc czwarte miejsce, odepchnąłem się już do samej Warszawy. Nawet, nie ściszając zasłony, nie odwróty zawodników, tak iż w końcu wyprzedziłem resztę zawodników, byłem pierwszym doganianym.

— W biegu miałem dwa warianty. Raz zderzałem się z autem i szła banem, drugi pod Jabłonną, wylajając się o rozciągnięty drut. Po tym już w Warszawie jakś chłopa wy wóz specjalnie zjechał na drogę.

— Z wyniku jestem zadowolony, choć wpadł mi w poprzek kłopot. Nie wiem bowiem, czy specjalizować się na szosie, czy też — jak dawniej na torze?

— W moich najbliższych planach, na pierwszym miejscu figuruje bieg o mistrzostwo Warszawy, następnie dookoła województwa 200 km. i, o ile to będzie możliwe „Bieg Dookoła Polski”.

JAN RIPPER
automobilowy mistrz Polski na swoim wyścigowym Bugatti.

Wirtuoz kierownicy Jan Ripper o sobie i projektach na przyszłość

Drobna, szczupła, chłopięca sylwetka. Twarz 20-letniego młodzieńca.

Siedzi prosto, pochylając się lekko nad kierownicą. Prędkie, nieznaczne ruchy kołem sterowym. Niezwykła intuicja w ocenianiu drogi. Odwaga, oparta na długim doświadczeniu. Albowiem mimo młodego wieku (Ripper nie przekroczył jeszcze 27 lat) — z samochodem zapoznał się niemal jako dziecko. Znać u niego życie się z maszyną. Wyczuwa się doskonałą znajomość motocykla. Dla Rippera niema w nim żadnych tajemnic. Każda drobna jest dlań dobrą znajomą. Czyż trzeba dodawać, iż Ripper sam przygotowuje swój wóz do zawodów, że obchodzi się bez t. zw. pomocy technicznej!

— Urodziłem się wśród samochodów — śmieje się „Jasio”.

Istotnie: ojciec Rippera posiadał (i posiada) w Krakowie garaż i warsztat samochodowy.

Doniedawna uchodził młody mistrz Polski przedewszystkiem za dziecko fortuny, typowego „szczęściarza”, któremu nigdy nie „nawala” podczas wyścigu, który zawsze w porę odkrywa defekty maszyn. Z nazwiskiem jego łączyło się pojęcie brawurowej, szalonej jazdy. Tymczasem brawura Rippera ma solidne podstawy. Świadectwem tego — zdobycie w ubiegłym roku na Międzynarodowym Raidzie Automobilklubu Polski nagrody za największą regularność jazdy, tudzież złotej plakietki. Któżby przypuszczał, iż z pośród 22 poważnych rywali nagrodę regularności, a więc opanowania, spokoju, równomierności w jeździe zdobydzie on właśnie „szalenie”, wirtuoz trudnych wiraży tatrzańskich!

Po raz pierwszy startował Ripper w roku 1926 w wyścigu płaskim pod Lwowem na „Tatrze”. W roku 1927 zajął w wyścigu tatrzańskim na „Lancii” czwarte miejsce w ogólnej klasyfikacji. W tymże roku bierze udział w raidzie Automobilklubu Polski, kończąc go jako trzeci, z 13 dodatnimi punktami.

W następnym sezonie nabywa swoją białoczerwona, półtoralitrową „Bugatti” i... zaczyna się pasmo zwycięstw. Odtąd w krajowych wyścigach górskich — jest niepokonany. Pierwszy pod Morskim Okiem, powtarza ten sukces w r. ubie-

głym, dystansując silniejsze maszyny.

Próbuje również swych sił za granicą. W roku 1928 w górskim wyścigu na Schwabenberg (Węgry) zdobywa trzecie miejsce w ogólnej klasyfikacji i pierwsze w swojej kategorii (1.500 cc.). W tymże sezonie zajął II miejsce w ogólnej klasyfikacji w wyścigu „Ecce homo” w Czechosłowacji. Rok 1929 przynosi ukończenie dotychczasowych „wyczynów”. Ripper w postaci uzyskania tytułu mistrza Polski, oraz zaliczenia go w poczet jeźdźców elity.

Tegoroczny start w Łodzi wypadł niepomyślnie: z powodu pęknięcia manometru i urwania się korbowodu przybywa do mety 7-my. Ale to niepowodzenie nie zniechęca takiego kierowcy jak on. Trudno. Trzeba umieć znosić niepowodzenia. Zresztą Ripper, mając niezbyt silną a „zjeżdżoną” maszynę nie spodziewał się zwycięstwa nad dwoma silniejszymi maszynami Liefeldta (3 litr.), albo nawet Szwarzstajna (2.300 cc.). Rewanżu spodziewa się pod Ojcowem (ok. 3 kilometrów krętej szosy), w wyścigu tatrzańskim, w górach. Tam decydującą rolę odgrywa już nie maszyną, lecz talent kierowcy, choć rzecz prosta, że jakość i przygotowanie wozu nie są czemś obojętnym.

— Pytamy Rippera o projekty na sezon bieżący.

— Chciałbym startować w kilku konkurencjach szampaństwa górskiego Europy. Ale to są rzeczy kosztowne... dla amato-

ra. Najprawdopodobniej stanę do wyścigu na t. zw. Circuit Masaryk w Czechosłowacji, obejmującym petle długości 29 km. 142 m., która trzeba przebyć 17 razy, co daje w sumie 495 km. 414 m.

W tegorocznym Międzynarodowym Raidzie A. P. weźmie udział w zespole „Citroenów”.

— Lubi Pan również raidy?

— Owszem. Przedewszystkiem zaś raidy A. P.

Podczas Zielonych Świąt krakowski klub automobilowy organizuje turniej samochodowy. Dnia 7 czerwca odbędzie się zjazd gwiazdzysty do Krakowa. Dnia 8 czerwca górski wyścig pod Ojcowem (wchodzący w zakres mistrzostw Polski). Dnia 9 czerwca — raid petlicowy po okolicy. Dn. 10-go czerwca — wycieczka do Mościc. Grand Prix Europy organizuje w tym roku Belgia na trasie Spa-Francorchamps. Zawody odbędą się dn. 13 lipca.

PILKARZE ŁÓDZKIEGO HAKOAHU
obchodzą w b. tygodniu jubileusz 10-olecia turniejem z udziałem drużyn: Legii (Warsz.), Makabi (Krak.), Warty (Częstoch.) i Ł. K. S.

HOKEIŚCI POZNAŃSKIEGO A. Z. S.
robują wielkie postępy, uzyskując coraz to lepsze wyniki. W ub. tygodniu pokonali oni drużynę vice-mistrza Polski Czarnych (Poznań) w stosunku 3:2.

Od lewej: uczestnicy wyścigu szosowego defilują przez Warszawę na start: Stefański i Olecki w uścisku koleżeńskim po odebraniu nagród; przeszło dwuletni młodociany adepty kolarstwa uczestniczą w biegu ulicznym

Biuletyn tygodniowy z prowincji polskiej

Lublin. 22 p. p. (Siedlce) — Sokół 9:2. Sromotna porażka beniaminka kl. A. Goście mieli słabą drużynę gości. Gra w szybkim tempie przy wyraznej przewadze gospodarzy. Atak gości, który okresami przychodził do głosu skutkiem zawałów pod bramką. Wyróżniali się w 7 p.p. Skotnicki i Kowalczyk, w 9 p. a. c. Karmilski i Wisznicki. Bramki strzelili dla gości Kokoszko (1), Dobrzański (1) i samobójca. Sedzia p. Jarosz — dobry. Tur — Gwiazda 2:1. Mistrz kl. B. Gra gładka. Wyróżniali się w Turze Błazdzki i Kokoński, w Gwiazdzie — Mendelson II i Brenner.

Siedlce. 9 p. a. c. — 7 p. p. leg. (Chelm. Lub.) 9:1. Mistrzostwo kl. A. p. a. c. pewnie było słabą drużynę gości. Gra w szybkim tempie przy wyraznej przewadze gospodarzy. Atak gości, który okresami przychodził do głosu skutkiem zawałów pod bramką. Wyróżniali się w 7 p.p. Skotnicki i Kowalczyk, w 9 p. a. c. Karmilski i Wisznicki. Bramki strzelili dla gości Kokoszko (1), Dobrzański (1) i samobójca. Sedzia p. Jarosz — dobry. Tur — Gwiazda 2:1. Mistrz kl. B. Gra gładka. Wyróżniali się w Turze Błazdzki i Kokoński, w Gwiazdzie — Mendelson II i Brenner.

W dniu święta sportowego młodzież sokół średnich, odbyła się uroczystość poświęcenia stadionu sportowego Państw. Gm. Imi B. Prusa. Jest to już drugi stadion w Siedlcach. Święto wypadło imponujące: wzięły w nim udział wszystkie szkoły, oraz młodzież Hufców P. W.

Radom. R. K. S. — Barkochba 4:0. Mistrz kl. A. Gra prowadzona w zwycięstwie; przez cały czas silna przewaga zwycięzców, szczególnie ich środkowa trójka napadu grała świetnie. Barkochba młoda. Wynik zasłużony. Zawody prowadził doskonale p. Głuchowski z Warszawy. R.K.S. II — Barkochba II 6:0.

Tur — Strzelec 2:1. Mistrz kl. B. Gra nie odpowiadała przebiegowi gry. W pierwszym kwadransie przewagę walczył Strzelec, w drugim natomiast lepszy, Sedzia p. Bukowski.

Włocławek. Vesta — Solvay 2:2. Sokół 1:1. Uduany popis gimnastyczny w Włocławku. W Włocławku Brynica (Sokół) pokonała Sarmatę 4:1. Zawody w Maz. Skra (Plotków) — S. 2:1. Zawody o mistrzostwo w Moszczynie. Gra szybka. Victoria 5:0. Mecz rozegrany w Koluszkach. Victoria przegrała.

WENERYCZNE
NIEMOC PŁCOWA. ANALIZY
H. LEWIN MEDYK 12
9 — 12 13 — 9. Przed. od 9 — 2
Mezami i innymi cel. z leczniczo.

WENERYCZNE
NIEMOC PŁCOWA. ANALIZY
H. LEWIN MEDYK 12
9 — 12 13 — 9. Przed. od 9 — 2
Mezami i innymi cel. z leczniczo.

ODOMALTINE
daje siłę, zdrowie i energię.
Odomaltine jest nie zastąpioną przy wszelkich wysiłkach, tak umysłowych jak fizycznych
W sprzedaży w aptekach i składach aptecznych
Dr. A. Wander S.A., Bern.
Próby i literaturę na żądanie wysyła gratis.
General. Przedstaw. na Polskę
L. FAVRE, Warszawa, Rymarska 16

ODOMALTINE
daje siłę, zdrowie i energię.
Odomaltine jest nie zastąpioną przy wszelkich wysiłkach, tak umysłowych jak fizycznych
W sprzedaży w aptekach i składach aptecznych
Dr. A. Wander S.A., Bern.
Próby i literaturę na żądanie wysyła gratis.
General. Przedstaw. na Polskę
L. FAVRE, Warszawa, Rymarska 16

ODOMALTINE
daje siłę, zdrowie i energię.
Odomaltine jest nie zastąpioną przy wszelkich wysiłkach, tak umysłowych jak fizycznych
W sprzedaży w aptekach i składach aptecznych
Dr. A. Wander S.A., Bern.
Próby i literaturę na żądanie wysyła gratis.
General. Przedstaw. na Polskę
L. FAVRE, Warszawa, Rymarska 16

WŁADYSŁAW ZELENAY

FOOTBALL

Polska — Włochy. Mistrz Europy w Warszawie
Nowela piłkarska

Jego vis-a-vis był obecnie walcem zatrudniony. Bronił też wspaniale, wywołując podziw widowni. Spokojny, pewny, odważny, szybki — był ideałem bramkarza. Wraz z Viglierim nieśli na siebie cały ciężar obrony. Ani wyczerpany Bonani, ani dużo słabszy od Viglieriego — Denis, nie mogli stanowić poważnej przeszkody dla graczy, ataku drużyny polskiej. Boczni pomocnicy włoscy, przy zwyczajeniu przez przebieg dotychczasowych spotkań do akcji raczej ofensywnych, słabiej prezentowali się w defensywie. Viglieri dwójli się i troi — lecz piłka raz po raz wracała z powrotem.

Atak włoski cofał się niechętnie. W pomocy polskiej doskonale grał Romański, niezmordowanie i skutecznie zasilał atak. Boczni pomocnicy, Flis i Bielski, niewiele mu ustępowali. W obronie Dorsz był, skutkiem potężniejszego, dużo słabszy, niż

grała niezbyt słusznie. Tomaszowianka — Sokół 2:1. Gra chaotyczna i brutalna. Orle — Hakoah 2:2. Zawody towarzyskie.

Zagłębie Górnicze. Hakoah — Victoria 1:1. Mistrzostwo kl. A. Hakoah w pierwszej połowie nie dając doświadczenia, ale impetacja strzelała napastników nie pozwalała tego uwidocznić. Po przerwie gra jest bardziej wyrównana. Bramki strzelili Rozen II i Stanisławski. Wyróżnić należy Siwka III i Rozena II. Sedziował bardzo dobrze p. Mazur.

Sosnowiec — Zagłębie 2:1. Sosnowiec zwyciężył pewnie Zagłębie na jego własnym boisku. Bramki uzyskali Cichoń i Andruszewicz, dla Sosnowca, Banasik dla Zagłębia.

Sarmacja — Świt 1:1. Sarmacja ma przez cały czas przewagę, której nie może wykorzystać, dzięki ofiarnej grze obrony Świtu. Bramki uzyskali Zmijewski dla Sarmacji i Miodęk dla Świtu. Sedziował bardzo dobrze p. Trzmiel.

C. K. S. — Czeladź — Makabi 12:0. Beznadziejny był bramkarz Makabi Kimelman. Sedziował p. Kazibudzik. Zagłębianka — Polcyński 1:0. Decydujące zawody o pierwsze miejsce w klasie B zakończyły się nieznacznie zwycięstwem Zagłębianki. Gra nerwowa i brutalna. Sedzia był zmuszony usunąć 3-ch graczy z Polcyńskiego i jednego z Zagłębianki. Bramkę zdobył Sobierał. Wyróżnił się Sularz w bramce Polcyńskiego.

Częstochowa. Victoria — Skra 3:1.

Zawody o mistrzostwo kl. A. Zwycięstwo Victorii nieoczekiwanie i niezbyt zasłużone. Skra od pierwszej chwili przesiaduje na polu Victorii, jednak im potencja strzałowa nie pozwalała uwidocznić tej przewagi. W drugiej połowie gra bardziej wyrównana, a w ostatnich 15 min. Victoria panuje na boisku.

Święto sportu żydowskiego

W Tarnowie odbyło się szereg imprez sportowych z udziałem wszystkich żydowskich stowarzyszeń sportowych z całej okolicy. Wyniki techniczne przedstawiały się następująco:

Zawody tenisowe: Tytuł mistrza na rok 1930 zdobył Staszek po zwycięstwie nad Zygmuntem 6:2, 6:3. W grze podwójnej panów zwyciężyła para Staszek, Zygmun, bijąc w finale parę Janek, Grünhut. W grze mieszanej para Cymelówna, Staszek pokonała w finale parę Cymelmanówna, Zygmun 7:5, 3:6, 6:3.

Bieg kolarski: Tarnów — Dąbrowa — Tarnów (37 km.) wygrał Baum (Jutrzenka) w czasie 1 godz. 24 min. 35 sek. przed Obidem i Zawadzkiem.

Poza tym odbył się mecz piłki nożnej pomiędzy Barkochbą — Samsonem, który po bardzo ciekawej walce, dał wynik remisowy 1:1.

W Bielsku odbyło się święto sportu żydowskiego z udziałem Makabi (Zywiec), Makabi (Sosnowiec), Makabi (Dziedzięce), Makabi i Hakoah (Be-

lisk. Ruch (Sosnowiec) — Częstochowski K. S. 2:1. Mistrz kl. A. Przebieg gry bardzo ciekawy i do ostatniej chwili niepewny. Ruch dobry w polu, zawodził w sytuacjach podbramkowych. Na wyróżnienie zasługuje trójebojnik C. K. S. Sedziował dobrze N. Szerer.

Odbyły się zawody piłki nożnej, lekkoatletyczne, gier sportowych oraz popis gimnastyczny.

Zrzeszenie żydowskich stowarzyszeń kobiecych w Warszawie urządza w dn. 1, 2 i 3 czerwca r. b. 1-szy krok tenisowy z udziałem wszystkich klubów kobiecych, zrzeszonych w stowarzyszeniu.

Leopold Perlmuter (Barkochba), doskonały środkowy pomocnik drużyny żydowskiej po dwuletniej przerwie znowu wystąpi w barwach swojego klubu.

Lerner II (Gwiazda), jeden z najlepszych napastników żydowskich po odbyciu służby wojskowej, powrócił do czynnego życia sportowego.

Zagłębie (Hakoah) — Warszawa, doskonały bramkarz drużyny żydowskiej, obchodził swój setny mecz w klubie macierzystym, w dniu 26 maja r. b.

W centrach pomorskich

Matczyński (Sok. I) 41,63 m.; młot: Włocławek (Szk. Podch.) 22,97 m.

Toruń. Gryf — Zuch 4:2. Zawody towarzyskie. Gra słaba, w obu drużynach brak strzelców.

Sekcja kolarstwa Gryfu urządziła wyścig kolarski na przestrzeni 30 km. Trasa gładka. Pierwszy w dobrej formie przybył Konrad Zacharek (Gryf) w czasie 33 m. 45 s.

Na przystanku klubu wioślarskiego odbyło się otwarcie sezonu i podniesienie bandery klubowej i defilada 20 osad z udziałem klubów z Płocka, Gdańska, Włocławka, Chelmży, Grudziądza i Bydgoszczy. Do biegu czwórki ze sternikiem o nagrodę LOPP dla klubów pomorskich stanęły osady BTW Bydgoszcz i KW Toruń. Gryf Bydgoszcz i KW Chelmża odpadły w przedbiegach. Trasa wynosiła 2.000 m. Zwyciężył BTW ze sternikiem Cegielskim z osadą: Ciesielski, Olszewski, Schellfel i Szostalski.

Rewanżowe zawody w koszykówce pomiędzy Szkołą P. P. Komorowo i G. K. S. Toruń przyniosły ponowne zwycięstwo S. P. P. w stosunku 18:8. Jednocześnie odbył się mecz tenisowy między tymi samymi drużynami z wynikiem 4:0 dla Gimnazjum.

Pierwszy większy turniej sekcji tenisowej TKS-u z Bydgoszcz Klubu Tenisowego zakończył się wygraną TKS-u w stosunku 8:3. Wyniki: Stogowski — Rojewski 6:0, 6:3, Zarcimba — Rauch (B.) 6:1, 6:1, Bloch — Pietkiewicz (B.) 1:6, 6:3, 7:5, Szczerwka —

Siodowa 6:3, 4:6, 6:4, ks. Sułkowska — Jedowa (B.) 7:5, 7:5, Dekowski — Siodowa (B.) 0:6, 4:6, Orłowska — Stażewska (B.) 6:4, 4:6, 6:3, Stefanko — Sokółowski (B.) 6:4, 3:6, 3:6, Stogowski, Dekowski — Bauer, Sioda (B.) 6:3, 8:6, Zarcimba, Bloch — Pietkiewicz, Stażewska (B.) 5:7, 8:6, 6:4.

Grudziądz. Polonia (Bydgoszcz) — G. K. S. 1925 1:1 (0:0) mistrzostwo kl. A. Początek gry zapowiadał się bardzo dobrze, tak pod względem tempa, jak i poziomu technicznego. Miejscowi grali znacznie lepiej w ubiegłej niedzieli i zagroźli nie raz bramce gości, lecz dobra obrona i bramkarz byli na stanowisku. Mimo to goście mieli znaczną przewagę. Po przerwie zawody stają się mniej interesujące. W między czasie uzyskuje obie strony po jednej bramce i gra się ożywia. Bydgoszczanie są zniechęceni, lecz G. K. S. nie wykorzystuje dostatecznie sytuacji.

Zawody P. W. z powodu deszczu przyniosły wyniki słabe.

Szkoly średnie 200 m. 1) Wawrzyński P. S. B. M. 25,6 sek. Skok wwyż: 1) Lewandowski, Skok wdal: 1) Włocławski P. S. B. M. 5,68 sek. Kula: 1) Radzicki 10,73 m. Dysk: 1) Masny 29,54 m. Trójbój (800 m. skok wdal i granat): 1) Państ. Szkoła Bud. Maszyn 8865 pkt.; 2) Gimn. Mat. Przyr. 8854,25 pkt.; 3) Sem. Nauz 7516 pkt. Trójbój dla przedoborowych (800 m. skok wdal i granat): 1) Sokół I, 2) Sokół II. Trójbój dla rezerwistów (100 m. skok wdal i granat): 1) Sokół I

SKRZYŃKA POCZTOWA

„Przeglądu Sportowego”

(Odpowiedzi listownych redakcja nie udziela)

P. Jank., Poznań. Jest rzeczą technicznie niemożliwą, by na mecz, rozgrywane poza Warszawą, redakcja wysyłała specjalnych własnych korespondentów. Dziękujemy za życzliwość. Sugestję pańskie weźmiemy pod uwagę.

Gorliwy Czytelnik, Włocławek. O mistrzostwach klasy A piszemy stale, w miarę ich rozgrywek.

P. Artur Puł., Warszawa. Naturalnie przyjmuję.

M. N., Łódź. New York przegrał z Łodzią 0:6 i z Poznaniem 0:7.

P. Edm. Kurn., Bydgoszcz. Klub musi dać wykreślenie, jeżeli żąda tego gracz. Żaden klub ani szkoła nie mogą żądać zwolnienia lub wykreślenia.

Dr. Z. A., Lwów. Olimpiada kolarska odbyła się w Pradze, w dniu 6—8 września. Poza pełnym programem lekkoatletycznym odbędą się finaty w koszykówce, haczanie, piłce ręcznej i prawdopodobnie mistrzostwo Europy we floretach. Olimpiada akademicka odbędzie się w Darmstadt (3—10 sierpnia). W programie wszystkie działy sportu. O organizowaniu wycieczki, chwilowo, nie wiemy.

P. „Janosikowi”, Zakopane. Otrzymujemy codziennie tyle listów, że powiniemy nam pan wybaczyć zwłokę w odpowiedzi. 1) Wyszła zamaż, mieszka w Warszawie. 2) Przebywa stale w Ameryce, o zamiarach powrotu do Polski na stałe — nie wiemy. 3) Szeniałch. 4) Kostrzewski.

puszczoną piłkę z przed nóg nad biegającego napastnika.

16 minut przed końcem gry, zaszedł wypadek, który zaważył na dalszych losach gry. W starciu z Torre — Romański upadł tak nieszczęśliwie, że stracił przytomność. Zniesiono go z boiska i złożono na trawie za bramką. Gra potoczyła się dalej, Markowicz zajął chwilowo miejsce Romańskiego — lecz nie potrafił go, mimo wysiłków, godnie zastąpić. Ponadto akcje ataku stały się mniej energiczne, bardziej rozstrzelone i przeto mniej niebezpieczne.

Ciężar walki począł znowu

przenosić się na polską stronę. Z niecierpliwością gracze i widzowie oczekiwali powrotu środkowego pomocnika. Upływały drogie minuty.

Nagle padła złowroga wiadomość:

—Romański nie wrócił na boisko — ma złamany obojczyk!

Podawana z ust do ust wiadomość ta, obiegła cały stadion. Przegnębiecie poczęło opłonywać wielotysięczne tłumy. Ponure milczenie rozsiadło się wśród widzów. Tylko lewe skrzydło środkowej trybuny, za jętej przez kolonję włosko-francuską grzmiało okrzykami, do-

Stryl. Pogoń — Czarni I-b (Lwów) 5:3. Zawody o mistrz. kl. A. Już w 10 min. goście zdobywały pierwszą bramkę. W 5 min. później Błobziński wyrównuje. Od tej chwili gra jest otwarta. W drugiej połowie gospodarze mają znaczną przewagę i Błobziński strzela dalsze 2 bramki. W 70 min. podwyższa wynik Manes, a w 75 Hozowski ustala wynik dnia. Dla gości bramkę uzyskał lewy łącznik i środkowy napastnik (z karnego). Sedziował słabo p. Brach ze Stanisławowa. Dror — Hakoah 2:2.

Rzeszów. Barkochba — K. S. 08 (Przemysł) 2:2 (1:0). Mistrzostwo kl. B. Gra do połowy ospała i nieinteresująca. Druga połowa, prowadzona w żywym tempie z przewagą gości, z których zasługują na wyróżnienie Dydałewicz i Sawiak w ataku. Z Bar Kochby najlepší Scheller i Grater.

Tarnów. Tarnovia — Fablok (Chrzanów) 3:2. Mistrzostwo kl. A. Z trudnym wywalczonym zwycięstwem Tarnovia nad dobrze grającym Fablokiem. Do przerwy lekka przewaga gości, którzy mimo paru dogodnych pozycji nie zdobyli się na skuteczny strzał. Po przerwie gospodarze grali znacznie lepiej i w tym czasie uzyskała 3 bramki przez Jachimka I, Starzyka i Krupskiego z rzutu karnego. Dla gości bramki zdobyli lewy łącznik i lewe skrzydło. Z Tarnowia wyróżnili się Kornaus i Jachimiek II. Sedzia p. Rutkowski z Krakowa b. dobry.

Jutrzenka — Z. M. S. 2:0. Mistrzostwo kl. B. Zasłużone zwycięstwo Ju-

trzenki nad słabo grającym Z. M. S. Sedzia p. Knobel z Krakowa, słaby. Tarnovia II — Mościce 4:1.

Kolomyja. Dror — Sokół 0:3 i 4:1. W meczu sobotnim Dror wystąpił w osłabionym składzie i przegrał słusnie. W niedzielę gra była interesująca. Dror już w 8 min. prowadził 3:0. Jedyną bramkę dla Sokola zdobył Zoszczuk II. Zawody skrócono o 15 min. gdyż Łepski nie chciał usłuchać sedziiego i opuścić boiska.

Równie. Hasmonaez — W. K. S. (Kowel) 6:3. Mistrz. kl. A. Zawody prowadzone w szybkim tempie stały na wysokim poziomie. Wojskowi zaprezentowali się t.

W Dubnie w mistrzostwie klasy A. W.K.S. Równie grał na remis z W. K. S. Dubno 1:1.

W Kowlu Sokół pokonał Hasmonaez 5:3. W tabeli mistrzostw prowadzi Sokół i Hasmonaez (Równie).

Baranowice. Makabi — Strzelec (Lida) 1:1 i 2:2. Gra na poziomie dość wysokim. Wyróżnili się Stróżański i Kuszczyk w Makabi, oraz bramkarz i lewoskrzydłowy w Strzelcu.

Grodno. Mecz bokserki Makabi — Cresovia przyniósł wynik remisowy. Jonas (M) pokonał Sidlarenica, Papes (M) — Mantura, Surmacz (C) — Rubina, Szawerk (C) — Rubina I. Nachli — Malinski remis.

Bieg naprzelaski Polcyńskiego K. S. wygrał Zylewicz (Wilno) przed Budko (Lechia) — Grodno.

Trzemeszno (Włpa). W niedzielę odbyły się doroczne zawody lekkoatletyczne, w których wzięli udział również poznajscy lekkoatleci z A.Z.S. Z powodu rozmięklej po deszczu bieg ni i skocznik wyniki były nagił słabsze. Wszystkie pierwsze miejsca przy padły gościom z Poznania, z których przedwzrostkiem wyróżnił się Zakrzewski, osiągając w skoku o tyczce 3,43 m. Wyżej skakał nie mógł z powodu zbyt krótkich stojaków. Organizacja, spoczywająca w rękach prof. Jankowskiego, była sprawna. Zawodnicy A.Z.S-u doznali bardzo serdecznego przyjęcia. Wyniki techniczne zawo dów przedstawiają się następująco: 60 m. Pernak 7,2; 100 m. Pernak 11,5; 1000 m. naprzelaski Łukomski 3:16,4; skok wdal i wwyż Pernak 5,69 i 158 cm.; dysk Pernak 31,31; oszczep Kowalski 38,90 m.; kula Pernak 10,68.

Wystrzegać się naśladowactw o podobnem brzmieniu

POTI NIEMIŁA WON

RAK NOGI PACH

USUWA ZŁYCH WAPNIOWYCH

OD 27 WIEKU

MARKA JAPONSKA

OPARZANIE SIĘ

SUDORYN

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

WAPNIOWYCH WAPNIOWYCH

Pięć etapów rozwoju białego sportu

według opinii długoletniego króla rakiety -- Williama Tildena

Słynny tenisista „Big Bill”-Tilden, w jednym z pism wiedeńskich barwnie opowiada o rozwoju nowoczesnego tennisu, który tyle zawdzięcza jego wielkiemu talentowi.

Nowoczesny tennis zatoczył w swym półwiekowym rozwoju niemal koło i zbliża się do punktu wyjścia. Nie znaczy to naturalnie, aby tennis nie zrobił postępów, owszem, narodziło się wiele doświadczeń, ale dziś jesteśmy bliżej zasad, panujących na początku niż przed kilkunastu laty.

Stara szkoła tennisu, szkoła Gora, Wildinga, Larneda i innych była szkołą uderzeń z głównej linii placu. Ideątem wówczas było odbicie piłki przez gracza stojącego trzy metry za placem, tak aby upadła ona koło metra przed linią przeciwnika. Długość piłki była fundamentem gry. Już wówczas zaczęli niektórzy „zbiłkani” jak Brookes, Wright, Word wślaz za długimi piłkami bieć do siatki i atakować z voleya, ale zasadniczo nic w systemie się nie zmieniło.

Koło roku 1910, wystąpił w Kalifornii młody gracz Maurice Mac Loughlin, który nie miał pojęcia o długim uderzeniu, zato miał wspomniaty serwis żywiołowy, smecz, bajeczny, volley i błyskawiczną szybkość. Mac Loughlin z rewolucjonizował tennis. Idea długiego uderzenia umarła, rodząc szybkość. Mac Loughlin był bożkiem szybkości, królem błyskawicznego uderzenia. Gracze, którzy widzieli Mac Loughlina, wzorowali się tylko na nim. I tennis zdobył nowy element — szybkość.

Wkrótce jednak nastąpiła nowa epoka młodego kalifornijczyka Billa Johnstona i młodego Amerykanina wychowanego w Szwajcarii — Williama, którzy znaleźli odpowiedź na szybkość serwisu Mac Loughlina i atak przy siatce. Stali oni w środku placu i uderzali piłkę w momencie odskoku. Mac Loughlin został powstrzymany w drodze do siatki a jego metoda unieszkodliwiona.

Nowy sposób gry przywrócił prawa długim uderzeniom, ale Williams i Johnstone kombinowali je z szybkością serwisu i atakiem przy siatce.

Przyszedł wreszcie ja, a ze sobą połączyłem szybkość z długością. W ten sposób powstał

zmienny system gry „spins”, „slice” „twist” i t. d. i stopniowo roz-

winęło się użycie chopów i drivów, na zmianę Nowoczesna oheimnia-

ca cały plac, gra narodziła się wreszcie. Wniosłem do tennisu ie-

dynie to, że połączyłem czystą szybkość z opóźnioną szybko-

ścią i zmienem ścięciem.

Ostatni krok w rozwoju nowoczesnego tennisu zrobił Frank Cochet i w mniejszym stopniu Lacoste. Francuzi postawili jeszcze o krok naprzód; przykładali oni wielką wagę do szybkości i do gry przy siatce (z wyjątkiem Boroty) ale zachowali uderzenie Williama, odskakujące dopiero piłki. Przykładali wielką wagę do uderzenia z głębi kortu, jednak nie ograniczali się tylko do długości, ale do „zmiennej” długości. Cochet i Lacoste zmniejszyli błędy do minimum. Zmuszali oni przeciwnika do przejęcia ataku, ale byli zawsze gotowi do przejścia do ofensywy. Była to gra spokojna, dokładna i opóźniona nie szybka. Gra Francuzów jest defensywna z nastrojem ofensywnym. Biją oni piłki z powietrza i chopują, ale jedynie na zdrowej podstawie uderzenia z głębi kortu.

Cochet pokazał drogę przyszłości tenisowi nowoczesnemu. Krag rozwojowy uderzenia z głębi kortu znowu do uderzenia z głębi kortu zamknął się, a właściwie zamknął się, ale krag ten zawiera serwis i atak przy siatce, wniesione przez Mac Loughlina, atak Johnstona i Williama na odskakującą piłkę, zmianę ścięcia i szybkości, które ja wprowadziłem.

Ostatnie słowo powiedział jednak Cochet. Pokazał nam on wartość krótkiego poprzecznego „crossu”, ataku długą piłką z przedpola użycie voleya, granego między linią główną i serwisową, a więc terenu dotąd niewyżywanego. O to wszystko wzbogacił tennis Cochet i tą drogą pójdzie rozwój tennisu nowoczesnego.

Jeżeli chodzi o uderzenie zasadnicze, nie możemy nauczyć się więcej, niż to co pokazał Wilding, Gore, Larned. W serwisie, smecz w wzorze Mac Loughlin. Ale nowa, niezbadana jeszcze dziedzina półpola „forecourt”, na którym mistrzem jest Cochet ofiarowuje ten nisistom jeszcze wiele możliwości na przyszłość.

Ale nie zapominajmy, że po pięćdziesięciu latach tennis wrócił do uderzenia z głębi placu. Dobrze wykonane uderzenie z głębi kortu jest fundamentem, na którym opiera się pierwszorzędnny tennis. Każdy gracz roszcujący sobie pretensje do tytułów, musi przede wszystkim opanować to uderzenie. Potem dopiero może budować i urozmaiać swą grę.

WIOSLARZE ANGIELSCY PRZY CODZIENNYM TRENINGU.

Tajemnice eskapad dr. Peltzera do Japonii, Chin, Australji i Ameryki

„Latający doktor”, Otto Peltzer, najsympatyczniejszy lekkoatleta niemiecki, a niegdyś wzór sportowców jest od pewnego czasu przedmiotem licznych ataków ze wszystkich stron. Początkiem szeregu awantur związanych z osobą Peltzera, była wyprawa lekkoatletów niemieckich do Japonii w ubiegłym roku. Po szeregu spotkań reprezentanci Rzeszy wrócili do kraju, jedynie Peltzer postanowił pobujać trochę jeszcze po szerokim świecie. Zaczęło się od dłuższego pobytu w Japonii, gdzie Peltzer po różnych miastach spełniał rolę instruktora „z amatorstwa”. Niemiec okazał się dobrym nauczycielem, Japończycy pojętnymi uczniami, więc jakoś dobrze im było razem. Ale inną opinię wyrobił sobie Związek Niemiecki, mając wątpliwości co do amatorstwa mistrza. Na głowę Peltzera spadła pierwsza dyskwalifikacja, po pewnym czasie wycofana i zamieniona na czasowe zawieszenie z zakazem startów.

Peltzer jednak nic sobie z zakazu startów nie robił i w tym czasie właśnie rozpoczął swą wędrówkę po Azji. Startował on we wszystkich większych miastach Japonii, w Mandżurji, Chinach i na Korei. Naturalnie, że spowodowało to ponowną dyskwalifikację. Tym razem doktor zaczął szukać rehabilitacji, wchodząc w listowne porozumienie ze Związkiem. Sprawa czerpania środków na egzotyczne podróże przycichła, jak to zwykle się dzieje, a na niesubordynację patrzyło przez palce, licząc się z propagandowością jego startów.

Ale niedawno wartość tej propagandy okazała się mocno problematyczna. Oto najpierw z Azji, potem z Australji, dokąd również dotarł lekkoatleta - podróżnik, przyszły

wiadomości, że niemal każdy start sławy ze Szczecina wywołuje awanturę, bądź wrogie demonstracje widzów.

Powodem tego były ekstrawagancje na jakie zaczął pozwalać Peltzer. W Sydney, gdzie zapowiadany jego start zgromadził tłumy, Peltzerowi „odechciało się” biegać, w Melbourne doktor zwyzywał przeciwników gdzieindziej jeszcze zachował się impertyncko wobec publiczności, czy nawet sędziów, lub dyktował niesłychane

warunki. Sprawa Peltzera, niegrzeszącego bynajmniej skromnością, tylko dlatego, że niegdyś był dobrym lekkoatletą (dziś bowiem jego wartość jest wątpliwa), zajęło się kilku ludzi, którym na sercu leży dobre imię niemieckiego sportu. Wszczęte śledztwo wykazało jeszcze jedną sprawę tak niesłychanie skandaliczną, że równie trudno byłoby szukać w dziejach sportu.

Peltzer wykrył przed wyjazdem do Japonii w Wickersdorfie, utalentowanego średniodystansowca

w młodym uczniu Obermüllerze. Przybywszy do Australji postanowił Peltzer sprowadzić tam osiemnastoletniego chłopca. Ucznił to też, bez pozwolenia Związku, i co gorsze, wbrew woli rodziców chłopca, a chcąc uniknąć nowej scysji ze Związkiem, kazał pupilowi startować pod przybranym nazwiskiem „Emton” i deklarować narodowość amerykańską. Podczas wdrożonego śledztwa w związku z awanturami w Australji, sprawa Peltzera wyszła na jaw. Łatwo wy-

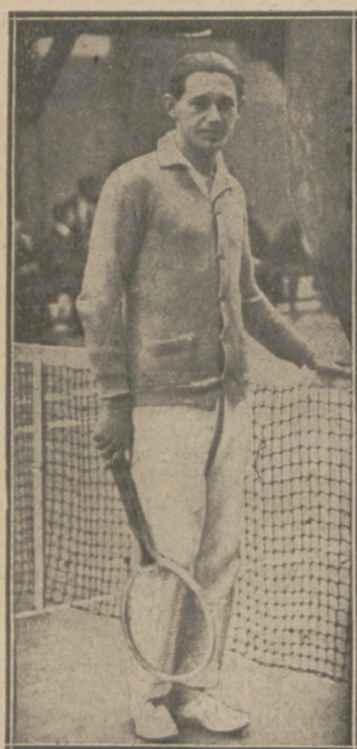
Tom sobie, jakie wrażenie rewelacji K. A. wywarła w Niemczech. Peltzer nie rozumiał, po co stawiał pod znakiem „latający doktor” i „latający mistrz” dla siebie i dla swego „Emtona”, czem pokrywa koszty dalekich podróży, etc. Dopiero list jednego z kolonistów niemieckich z Jawy, dokąd również nie omylił wstąpić nasz bohater, sprawę tę wyjaśnił. Okazało się, że Peltzer podróżuje stale bez grosza, że nawet nie ma na powrót do ojczystego Szczecina, a korzysta i utrzymuje się stale ze składek kolonistów niemieckich, zamieszkanych w Azji, bądź Australji. W niektórych miejscowościach biedni rodacy musieli na gwałt przeprowadzać zbiórki, bowiem doktor zawiadomił, że już nie ma w kieszeni ani feniga.

Tak więc po awanturach z pseudoamatorstwem, po skandalu z niesubordynacją, po impertynencjach w Australji, no i niesłychanym postępie z uczniem z Wickersdorfu, przybywa do bukieciku dr. Otto Peltzera niezwykle historia składek, całkowicie rujnująca jego dobre imię jako sportowca i człowieka. Niemiecki Związek Lekkoatletyczny będzie miał jeszcze dużo kłopotów ze swą byłą gwiazdą i chlubą.

Wielki turniej międzypaństwowy hokeja na trawie przyniósł zwycięstwo Belgii, która w finale pokonała Hiszpanię 5:1, a przedtem zwyciężyła Francję 2:0. Trzecie miejsce zajęła Szwajcaria po zwycięstwie nad Francją 1:0.

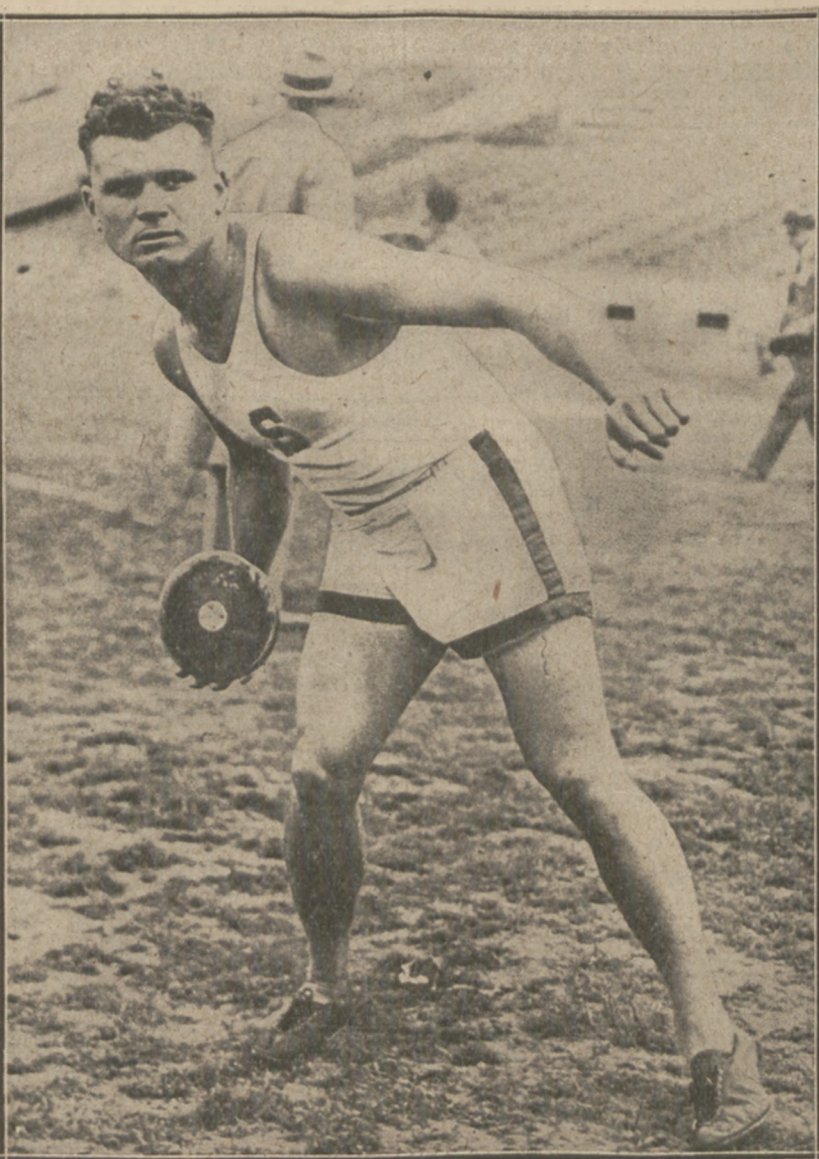
OTTO PELTZER
światny biegacz niemiecki, o którego niezwykłych eskapadach po całym świecie piszemy obok.

JAN BOROTRA
najpopularniejszy z „czterech muszkieterów” termisu francuskiego, przybędzie w czerwcu do Polski.

SZTAFETA POTSDAM-BERLIN.
Panie niemieckie zmiennają jak widzimy pałeczkę lepiej niż nasi mężczyźni.

51.05 MTR. DYSKIEM
rzucił Amerykanin Kreutz, ustanawiając rekord świata.

NAPASTNICY RAPIDU W AKCJI.
Na meczu ze Sportklubem 5:1. Kaburek i Luef razem strzelili 3-cią bramkę.

Prenumerata kwartalna zł. 7. Cena ogłoszeń: za wiersz wysokości 1 m/m szerokość szpalty red. w tekście zł. 0.80 poza tekstem zł. 0.40.

Redakcja, Administracja i Drukarnia „Prasa Polska”, S. A., Warszawa, Marszałkowska 3/5/7. Centrala Tel. „Prasa Polska” Nr. Nr. 431-00 do 431-07. — Konto w P. K. O. Nr. 13120. Redaktor przyjmuje we wtorki, czwartki i piątki od 12—2.

Redaktor Naczelny: KAZIMIERZ WIERZYŃSKI

Redaktor odpowiedzialny: MARIAN STRZELECKI